

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019201938
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0019201938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Aleny Mazúrovej a JUDr. Sandry Veľkej v spore žalobkyne: PhDr. I. M., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XX, C., proti žalovanej: C.. X. T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XX, C., o zaplatenie 300,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 19. augusta 2019, č. k. 5C/13/2019-66

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 300,- Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.6.2018 do zaplatenia a priznal žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie tým v celom rozsahu vyhovel žalobe, ktorú žalobkyňa skutkovo vystavala na tvrdení, že žalovanej postupne požičala peniaze v celkovej sume 300,- Eur (z toho sumu 200,- Eur dňa 14.4.2018 a sumu 100,- Eur dňa 12.5.2018) a že žalovaná svoj záväzok vrátiť požičané peniaze v dohodnutom čase - najneskôr do 31.5.2018, dobrovoľne nespĺnila.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel zo zistení bezo zvyšku zodpovedajúcich týmto tvrdeniam žalobkyne, považujúc ich za preukázané na základe ňou predložených a označených dôkazov.

4. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 657 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, v znení neskorších zmien a doplnkov, z ktorého vyvodil záver o existencii záväzkového právneho vzťahu strán zo zmluvy o pôžičke a o nesplní z neho vyplývajúcej právnej povinnosti žalovanej vrátiť žalobkyni dočasne prenechané peniaze. Za omeškanie žalovanej so zaplatením tohto peňažného plnenia súd prvej inštancie priznal žalobkyni tiež úroky z omeškania s použitím ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v percentuálnej výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších zmien a doplnkov. Počiatok omeškania žalovanej pritom prvoinštančný súd odvodil od dohodnutej zročnosti pôžičky. Napokon rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalobkyne v spore.

5. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalovaná namietala nedostatok svojej vecnej legitímácie tvrdiac, že žalobkyňa „sa ústne za prítomnosti svedka, dohodla na zmene osoby povinnej na vrátenie predmetu sporu“. Následkom toho podľa jej nadväzujúcej argumentácie, prešla práva

povinnosť vrátiť pôžičku z jej osoby na G. T.. Dôkazom tejto zmeny subjektu záväzkového vzťahu je podľa odvolateľky tiež fakt, od toho času sa žalobkyňa domáhala plnenia od nového dlžníka. Podľa posúdenia odvolacieho súdu, žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprela, už vôbec nie kvalifikovane spôsobom predpokladaným v ust. § 151 ods. 2 C.s.p., tvrdenie žalobkyne, že žalovanej poskytla peňažnú pôžičku a že práve ona je povinná ju vrátiť. Preto do značnej miery s procesným predurčením prvoinštančný súd uplatnený nárok z hľadiska žalovanou prezentovanej skutočnosti - tvrdeného prevzatia jej dlhu treťou osobou, neposudzoval. Z toho vyplýva, že práve existencia právneho úkonu prevzatia dlhu a nie nesprávnosť skutkových záverov na základe vykonaných dôkazov, je tou skutočnosťou, ktorou žalovaná v odvolaní operuje. Možno preto konštatovať, že odvolacia argumentácia žalovanej, opierajúca sa o túto skutočnosť, predstavuje z pohľadu konania pred súdom prvej inštancie nové tvrdenie a nie o výhradu poukazujúcu na nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov. To potom znamená, že z hľadiska zamerania odvolacieho prieskumu ide o uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a nie podľa písm. f) tohto zákonného ustanovenia. Odvolací súd poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števíček, M., Fícová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

6. Žalobkyňa sa vo vyjadrení k odvolaniu v rovine skutkovej poprela tvrdenia odvolateľky, že došlo k dohode o prevzatí dlhu a v rovine právnej argumentovala, že takejto dohode by aj tak podľa zákona nemohlo platne dôjsť.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.3.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

8. Podľa ust. § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

9. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa ust. § 154 C.s.p., prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. Podľa ust. § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. V citovanom ust. § 366 C.s.p. je vyjadrený systém neúplnej apelácie odvolacieho konania, podstata ktorého spočíva (tiež) v zásadnej nemožnosti prihliadať v odvolacom konaní na odvolaciu námietku, založenú na takom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený už pred súdom prvej inštancie, a to až na taxatívne stanovené výnimky - skutočnosti poukazujúce na nedostatok podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu, ktorými má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej alebo ktoré odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie.

13. V procesných súvislostiach odvolací súd konštatuje, že žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdila skutočnosť prevzatia dlhu treťou osobou, pričom vôbec prvý krát tento

prostriedok procesnej obrany uplatnila až v odvolaní. Pritom ani z odvolania a ani z obsahu spisu podľa posúdenia odvolacieho súdu nevyplýva skutočnosť, pre ktorú by tento prostriedok procesnej obrany odvolateľka nemohla uplatniť už v priebehu prvoinštančného konania. Za takúto skutočnosť z pohľadu odvolacieho súdu nemožno považovať ani okolnosti týkajúce sa doručovania žaloby či predvolania na pojednávanie žalovanej (v oboch prípadoch bolo uplatnené náhradné doručenie - pozn. odv. súdu), nakoľko prípadné procesné nedostatky v tomto smere žalovaná v odvolaní nevytkla, a preto ich odvolací súd, súc viazaný odvolaním vymedzenými odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.), nemohol preskúmať. Odvolaciemu súdu sa i napriek tomu žiada na tomto mieste zdôrazniť, že spôsob doručovania písomností je v procesnom poriadku vystavaný na zásade zodpovednosti každého adresáta za to, že v záujme ochrany vlastných záujmov vytvorí všetky predpoklady pre úspešné doručenie písomností bez ohľadu na to, kde sa v čase doručovania zdržuje.

14. Na tomto základe, keďže posudzovaná výhrada odvolateľky k skutkovým záverom prvoinštančného súdu sa netýkala procesných podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu a nesmerovala ani k preukázaniu vady konania, odvolací súd posúdil odvolaciu námietku žalovanej, vystavanú na tvrdení o prevzatí dlhu inou osobou ako procesne neprípustnú novotu, ktorú nemožno v odvolacom konaní použiť v zmysle ust. § 366 C.s.p. Z tohto dôvodu je žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p. neopodstatnený. Za danej procesnej situácie odvolaciemu súdu neostávalo iné, než už len z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa ust. 387 ods. 1 C.s.p., a to v napadnutom vyhovujúcom výroku, aj v závislom výroku o trovách konania (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), majúcom správny základ v plnom procesnom úspechu žalobkyne v spore.

15. Aj keď ani právna argumentácia založená na procesne neprípustnom prostriedku procesného útoku alebo procesnej obrany nemôže odvolateľovi v odvolacom konaní prívodiť priaznivejší výsledok, v záujme poskytnúť odvolateľke čo najpresvedčivejšiu odpoveď na ňou nastolenú odvolaciu argumentáciu, odvolací súd v rovine hmotnoprávneho posúdenia veci dodáva, že prevzatie dlhu treťou osobou v danom prípade vylučuje už len fakt, že podľa tvrdenia samotnej odvolateľky k nemu malo dôjsť ústnou dohodou, za situácie, keď ust. § 531 ods. 3 Občianskeho zákonníka pod následkom neplatnosti vyplývajúcim z § 40 ods. 1 tohto zákona, vyžaduje pre dohodu o prevzatí dlhu písomnú formu.

16. Podľa ust. § 396 C.s.p. , ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. V odvolacom konaní mala žalobkyňa plný procesný úspech, a preto jej v súlade s citovaným ust. § 255 ods. 1 C.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko však podľa obsahu spisu žalobkyne v odvolacom konaní trovy nevznikli a ich vynaloženie v okolnostiach prípadu ani nemožno rozumne predpokladať, odvolací rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)